

ODPŁAKAĆ (1) *vb pf*

inf odpłakać.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przestać płakać po kimś [kogo]: Opłakuiem powinnych/ y tak fie nam godzi/ Lecz fie powtore
Oćiec z Mátką nieurodzi. Tych odpłakác potomftwo ná wieki niemoże *WisznTr 8.*

Formacje współrdzenne cf PŁAKAĆ.

AL